

her i Landet, at der skal ske Udlaan af Statskassen til en hel Mængde Ting. Der er en ganske bestemt Ting, som jeg her vil nævne, og som der skal tages Haand i Hanke med, hvis det ellers skal gaa vel. Jeg har oppe i den Egn, hvor jeg bor, lagt Mærke til, at en hel Del af det, Laanefonden udreder i Form af at give Laan til Fiskekuttere og andre Skibe, anvendes ret uheldigt. En hel Del af de Skibe, som saaledes faa Laan, bruges kun et Aars Tid eller to, en skønne Dag kunne Forrentning og Afdrag ikke præsteres, og saa komme de under Hammeren. Jeg har her hos mig en Fortegnelse over de Skibe, som paa denne Plads i de sidste Aar have været under Hammeren. Det viser sig, at af 7 Fiskerskibe, til hvilke der er givet Laan af Laanefonden, har Staten maattet overtage de 5, og de Summer, som disse Skibe have kostet ved Auktionen, ere saa latterlig smaa i Forhold til de Beløb, som det har kostet at bygge dem, at det er ganske uforstaaeligt, hvorledes saadant noget gaar til. Jeg beder om, at man, inden man gaar til at udlane flere Penge paa det Omraade, da sikrer sig imod, at vi skulle komme dertil, at Staten skal tabe Penge den ene Gang efter den anden ved disse Love.

Men siden jeg er ved at tale om Skibsfartsforhold, er der en anden Ting, jeg gerne vil nævne med det samme. Det har ikke Ærinde netop i samme Retning, men jeg er af Søfolk bleven bedt om at nævne det herinde. Det er det Forhold, at danske Sømænd og Fiskere, naar de strande og miste alt, hvad de eje paa fremmed Kyst, sendes hjem paa Fattigvæsenets Regning, hvorimod Hjælpen til Hjemsendelse, naar de strande paa dansk Kyst, ikke bliver regnet som Fattighjælp. Jeg har lovet Sømænd at forebringe det herinde og bede om, at man vil sørge for, at det Forhold bliver ændret. Det er for strengt — synes de —, at de, naar de under deres daglige Dont komme i den uheldige Situation at strande og miste alt, hvad de eje, saa skulle blive Fattiglemmer for at komme hjem.

Der har været talt en hel Del om Uniformering under denne Forhandling. Jeg vil sige, at det glædede mig overordentligt at høre Indenrigsministeren tale om, at han ønsker at afskaffe, hvad der hedder Gallauniformer. Jeg er sikker paa, det bliver modtaget med Glæde i store Kredse blandt dem, der skulle bære Uniformer. Uniformer kunne vel i Almindelighed ikke undværes, men lad os faa

slaaet det fast: At naar vi skulle beholde Uniformerne, er det, for at Befolkningen skal kunne kende vedkommende Tjenestemænd, naar den enten paa det ene eller det andet Omraade skal i Forbindelse med dem. Uniformen skal vise, at den paagældende er i sin Tjeneste der og der og maa derfor være forskellig, saaledes at man kan kende de Mennesker fra hverandre. Men udover dette ere Uniformerne af det onde. Det har fra gammel Tid været saaledes, at det at trække i Uniform var det samme som at faa Attest for, at man var et Overmenneske, der kunde befale over andre. Dette skulle vi bort fra, og vi skulle ind paa den Praksis, at Uniformen er et Sæt Arbejdstøj og intet andet, og udover Tjenestetiden ere alle Borgere i Samfundet lige, og der skal den ene ikke staa udmajet i en prunkende Uniform fremfor den anden. Lad os faa Gallauniformen bort og kun regne Uniformen for det, den er, en Arbejdspaaklædning.

Saa er der en eneste Ting endnu, jeg gerne vilde henvende et Par Ord til den høje Regering om. Det er dette, at der i Odenseprogrammet som første Punkt staar: Danmark erklærer sig vedvarende neutral. Jeg vil anmode Regeringen om at tage det Spørgsmaal op hurtigst muligt og søge det gennemført.

Konseilspræsidenten (Zahle): Til det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) skal jeg til at begynde med bemærke, at Forholdet vedrørende politisk Stemmeret for Mænd ansatte ved Sindssygeanstalten i Middelfart og maaske ogsaa ved andre Anstalter, som det ærede Medlem omtalte, skal blive undersøgt. Det er selvfølgelig mit Ønske, at de kunne faa deres politiske Valgret. I det Grundlovsændringsforslag, det radikale Venstre har indbragt, og som Ministeriet fuldt ud slutter sig til, er den Betingelse for politisk Valgret, som man her prøver paa at opretholde, ganske fjernet. Jeg kan derfor ikke ønske, at dette Forhold skal opretholdes paa et saa svagt Grundlag. I dette Tilfælde maa jeg imidlertid nærmere forbeholde mig, hvilket Resultat en Undersøgelse kan komme til.

Jeg skal dernæst bemærke til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), at jeg er i det lykkelige Tilfælde ganske at kunne imødekomme hans Krav om at faa en Godtgørelse, naar han næste Gang bliver udkommanderet til at gøre Tjeneste i Reserven udenfor København. Det har ikke kunnet lade sig gøre i Henhold til de tidligere bestaaende Love, men